

In gemeenschap treden – 40 dagen 4 – Neem en eet
Lezen en tekst: Lucas 24:30-32

Lieve mensen,

Afgelopen dinsdag was het 5 jaar geleden dat Jorge Maria Bergoglio tot Paus verkozen werd. Hij koos de naam Franciscus.

Ik vind het een bijzondere collega. Een voorbeeld voor velen, ook voor mij. Hij lijkt niet uit op macht en wil verbinding met de hele wereld. Dit beeld is zo tekenend voor hem:

Slide Foto: Paus Franciscus preekt hand in hand met meisje met syndroom van Down

Het meisje klom tijdens de mis het podium op. Bodyguards wilden haar tegenhouden, maar de Paus liet haar komen. En daar zat ze tijdens zijn preek. Een krachtige foto van hoe Franciscus wil zijn.

Hij krijgt overigens veel kritiek. Zowel uit de Roomse kerk zelf als ook van buiten. Dit schreef Mgr. Gerard de Korte, Bisschop van Den Bosch daarover:

Slide Foto citaat

Kijk, toen in de Reformatie afscheid werd genomen van Rome. Toen is er naast alle goeie dingen het bracht ook wel heel wat goeds gesneuveld. Neem nou die term 'diepe Jezusvroomheid'.

Slide Diepe Jezusvroomheid

In de Roomse traditie heb je een hele beweging rondom deze Jezusvroomheid. De verbinding met Jezus wordt zo intens beleefd.

Dan gaat het over het beminnen van Jezus, het opgaan in God. Intimiteit met de Heer. Dan lezen ze bijvoorbeeld Hooglied niet alleen als een liefdesspel tussen een meisje en een jongen, maar ook als de omgang van de kerk met haar Heer, de Bruid en de Bruidegom in geestelijke zin.

In onze Protestantse traditie zijn we dat helemaal kwijtgeraakt. Nuchter als we zijn lezen we Hooglied gewoon als een liefdeslied van een meisje en een jongen. Ik denk trouwens terecht. En beminnen van Jezus vinden we maar klef. En toch ... als je in de Bijbel en ook in onze formulieren leest, dat de relatie met Jezus wordt omschreven als 'gemeenschap hebben met hem'. Of als je Paulus hoort over zijn Heiland: 'Christus leeft in mij' (Gal. 2:20). Dat intense, die zo hechte verbinding met Jezus. Wij vinden dat vaak te klef. Maar de relatie met Jezus is heel intens beschreven in Gods Woord: wij zijn in hem en hij in ons.

En bij de Emmaüsgangers, de mannen uit onze tekst deze weken, zie je dat Jezus een beweging maakt. En dat zij steeds meer open komen te staan voor hem. Jezus komt steeds dichterbij!

Daarom is dit het thema:

Slide **Jezus wil heel dichtbij je zijn**

Slide God voor ons => God met ons => God in ons

De vorige drie diensten over ons hoofdstuk – de diensten tijdens deze veertig-dagen-tijd – is deze beweging al ingezet.

Eerst krijgt een mens de ruimte van Jezus om zijn of haar verlies te benoemen. Jezus stelt een vraag en laat je dan razen, klagen, huilen

en schelden. Alles wat zeer doet, de rauwe werkelijkheid van je leven, het moet er uit. Pas dan ontstaat er ruimte voor Jezus.

Als de mannen uitgeraasd zijn gaat Jezus spreken. Hij vertelt ze vanuit het Oude Testament wat Gods verhaal is. Wat hij, Jezus, voor ze doet. Dat is: God voor ons.

Daarna doet hij alsof hij verder wil reizen als de mannen bij hun dorp aankomen. Maar zij nodigen hem uit. Ze nodigen hem uit aan de maaltijd. Ze maken hem deel van hun leven. Dat is: God met ons.

Maar het gaat nog een stapje verder. Eenmaal aan tafel, dan veranderen de rollen. Normaal zou zijn: één van de mannen deelt het eten. Ik weet niet hoe het bij jullie is aan tafel thuis. Maar vaak is het toch zo dat één van de huisgenoten opschept. Dat gasten alleen hun bord hoeven bijhouden. Dat is in Israël normaliter ook zo. Maar hier gebeurt iets bijzonders: zodra hij met hen aan tafel gaat, neemt hij het initiatief. Dat is: God in ons.

Slide Jezus in ons

Wat er bij een avondmaalsviering gebeurt is iets heel normaals. Iets heel aards. Wij hebben er het 'heilig' avondmaal van gemaakt. Ergens is dat onterecht. Juist het gewone wordt door Jezus gebruikt. Het is gebruikelijk dat tijdens de maaltijd brood wordt gebroken en gedeeld. Wijn wordt geschonken, geklonken en gedronken. Het is een normale maaltijd. Dat zie je in onze tekst.

God wil ons nabij komen. In Jezus. Zo nabij, dat wij hem met eigen oren horen. Met eigen ogen zien. Met onze handen kunnen aanraken. In brood en wijn komt hij zo dichtbij, dat er niets tussen kan komen. Er is niets dat ons van hem scheidt. Niet dat afstand scheidt. Niets verhevens en geen poespas.

Hij breekt het brood. Geeft het aan zijn tafelgenoten. Een paar dagen hiervoor deed hij dat ook. En hij zei er iets bij: brood is mijn lichaam. Wijn mijn bloed. Ik ga mijzelf voor je geven. God levert zichzelf uit. Om jouw wereld te veranderen. Om jouw leven te vernieuwen. Om de toekomst open te maken.

En dát ervaren deze twee mannen volgens mij. Ineens wordt hun hart bereikt. Ze zeggen het ook meteen daarna: brandde ons hart niet toen hij onderweg met ons sprak. Nu valt het kwartje. Nu is Jezus waar hij wezen wil. In hun hart.

Het bijzondere is, dat hij op dat moment, net voor ze dat zeggen, ineens niet meer aanwezig lijkt. Hij werd onttrokken aan hun blik, zo staat er. Toch is hij niet weg. Van uitwendig wordt het inwendig. Jezus dringt daar door, waar hij moet zijn. Hij dringt door tot hun ziel. Hij wordt een onderdeel van hen zelf. Ja, dan is hij niet meer weg te denken.

Slide De Geest neemt zijn plaats in

Bono van U2 zei het eens – hij jatte dat overigens van de filosoof Pascal – : *we have a God-shaped hole in our hearts*. De mens is geboren met verlangens. Naar geborgenheid, naar erkenning, naar bevrediging, naar geluk. Je probeert daar van alles in te passen. Je zoekt je geluk in allerlei dingen. Maar uiteindelijk past er maar één in, die echt geluk brengt. En dat is Jezus. Als hij je hart vindt. Dan word je vervuld: Christus in jou.

Augustinus zei eens: *onrustig is ons hart totdat het rust vindt in U, o God*. Weer die zoektocht. Met heel je leven op zoek naar vrede, naar gezien worden, naar volmaaktheid, naar verbinding. Die vind je als je

Jezus ontmoet. Als je werkelijk door hem aangeraakt wordt. Dan kom je tot je bestemming: jij in Christus.

Inspiratie is het woord dat daar bij past. Het is iets wonderlijks. Dat God zo dichtbij komt dat hij deel van je leven wordt. En dat jij onderdeel wordt van zijn plannen. Deze mannen maken iets heel bijzonders mee. En tegelijk overkomt het ontelbaar veel mensen na hen: Jezus wordt onderdeel van hun leven. Hij ademt in hen, hij spreekt in hen, hij leeft in hen. Jouw leven wordt langzaam maar zeker omgevormd tot zijn leven.

Ooit werd er gezegd, helemaal aan het begin van de Bijbel, door God: laten we mensen maken die op ons lijken. Die ons representeren. Die onze aanwezigheid op aarde vormgeven. Waarin we onszelf terug zien. Dat zeiden Vader, Zoon en Geest tegen elkaar. De bedoeling was, dat de mens God op aarde zou vertegenwoordigen. Door Jezus wordt dat opnieuw mogelijk. God neemt opnieuw bezit van mensen. Hij vormt je opnieuw naar zijn beeld. Je wordt als Jezus.

De Geest, God zelf, komt in je wonen. Jezus onttrekt zich aan onze blik. Net als bij de mannen uit onze tekst. We zien hem niet. In brood en wijn krijgen we hooguit tekens van zijn aanwezigheid in ons leven. Maar doordat jij een tempel bent van de Geest. Daardoor is Jezus wel heel hecht met je verbonden. Niets kan je van hem scheiden. Van zijn liefde. Van zijn koninkrijk. Geloof het maar.

Gemeenschap met hem. Door je geloof. Dat betekent dus dat je met hem sterft en opstaat. Zijn verhaal wordt jouw verhaal. Je nieuwe leven begint en het koninkrijk Jezus begint. Niet straks pas. Niet *na* je leven, maar *in* je leven. Jij gaat dat vorm geven. In je omgang met de ander, het zien van je medemens, vergeving, verzoening, onderlinge steun, hulp aan mensen in nood. Solidariteit met mensen die lijden, groeiende zorg voor rechtvaardigheid en vrede. Dat is geldig voor de

gemeente, als lichaam van Christus. En dat is geldig voor iedere gelovige, omdat Jezus in je leeft.

En zo krijgt de term van het begin: 'diepe Jezusvroomheid' handen en voeten. Het is geen zweverige mystiek waar het om gaat. Maar met je voeten in de klei zorgen voor deze wereld. Zoals paus Franciscus goed begrepen heeft. Juist als Jezus het brood en de wijn uitdeelt. In jouw leven breekt en schenkt. Juist dan wordt het ontdaan van alle zweverigheid. Je komt weer bij je roeping van ooit: hem representeren. Beeld van God zijn. Want jij bent geroepen om Jezus zichtbaar te maken in deze wereld.

Amen

Slide Vragen om te bespreken:

1. Vertel eens iets over jouw 'Jezusvroomheid' of wat je je er bij voorstelt.
2. Wat zijn voor jou barrières om Jezus volledig toe te laten in je hart?